

כז א מו"י פ"ה מהלכות
דעות הלכה ז
כח ב מו"י פ"ה י"א י"ב
הערה הלכה ד

ועננו לי בראשון. כמורה בברכתו ועונה אמן: דעת בהמתו לא הוה ידע. במסכת ע"א מפרש לה בפ"ק: מאי קרא. דלף הוה כרגע דכתיב
כי רגע באפו חיים ברלוגו: בתלת שעי קמייחא. בחד מרגעי תלת שעות ראשונות: שורייקי. טיי"ש בלעז: ללדיק לא טוב. לענוס
את הכריות: מדרות אחת. לשון רדוי והכנעה שאדם שם על לבו מאליו: ורדפה את מאהציה וגו'. וכשתראה שאין עוזר תשים על לבך
לאמר אשובה אל אישי הראשון: תחת גערה במצין. תחת גערה באדם מצין עובד מהכות כסיל מלא. תחת העטם למעלה תחת הכי"ו
ולא כמו אל תירא ואל תחת (דברים א) תורה אור

שאלמלי כעסתי לא נשתייר
וכו'. ואם תאמר מה
היה יכול לומר בשעת רגע. יש לומר
כלס. אי נמי מאחר שהיה מתחיל
קללתו בלוחה שעה היה מניק אפילו
לאחר כן: **ההוא** לדוקי דהוה
בשכבותיה דריב"ל כו' לאו אורח
ארעא. אף על גב דהדוקים וכו'
מורדין ולא מעלין. *היינו צדיק אדם
אבל צדיק שמים לאו אורח ארעא
להעניסם ולהעריסם ולהורגם צדיק
שמים שלא כדרך בני אדם. ואי
גרסינן הכא עובד כוכבים נחא
דקאמר התם עובד כוכבים ורועי
במה דקא לא מעלין ולא מורדין:
ל

[ע"ז טו:]

[ע"ז תוס' ע"ז ד:
ד"ה ש"ל לאו כו']

שמות לג

תהלים ז

יש גורסים שמנה רבוא
ויותר נכון למחוק הכתוב
כלל ולגרוס שמנה אלפים
שמנה מאות ופ"ח
שמחון נגד פסוקי תורה

רב נסים גאון

טובה מדרות אחת
בלבו של אדם
יותר סק' מלקיות שנא'
(משלי יז) תחת גערה
בסבין. מכלל שהמבין
הוא הלב ובי הנערה
מרגיז ביה שפי ממה
דמרגיז המלקית לנפא
ובפרק הירואה (דף סא)
אמר' תנו רבנן לב מבין
כליות ויעצות: והא כתי'
פקד עון אבות על בנים
ובתוב לא יומתו אבות
על בנים ורמינן קראי
אחרדי ומשנינן כאן
שאוחזין מעשה אבותיהם
בידיהם וכן שאין אוחזין
מעשה אבותיהם בידיהם
עיקר דהא רמיא ודחא
שינויה במס' מנהרין
(דף כז) בפרק דיני
מפנות בנפשות זה בורר
לו אחד:

סנהדרין כז:

במדבר יב

מנחות דף לה:

הגהות הב"ח

(ה) גמ' משום ר' יוסי
כן מראה מין סנהדרין:
(ב) שם ראש וקמל ר"ב
פ"ה מאי קמל:

אמר

א"ר יוחנן משום ר' יוסי (ה) מנין שהקב"ה מתפלל
שנאמר **והביאותים אל הר קדשי ושמתים**
בבית תפלתו תפלחם לא נאמר אלא תפלתו
מבאן שהקב"ה מתפלל. מאי מצלי אמר רב
ווסרא בר טוביה אמר רביה"ר מלפני שיכבשו
רחמי את כעסי ויגולו רחמי על מדותי ואתנהג
עם בני במדת רחמים ואכנס להם *לפנים
משורת הדין. תניא א"ר ישמעאל בן אבא
פעם אחת נכנסתי להקטיר קטורת לפני ולפנים
וראיתי אכתריאל יה"ה צבאות שהוא יושב
על כסא רם ונשא ואמר לי ישמעאל בני ברכני
אמרת לי יה"ה מלפניך שיכבשו רחמיך את
כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך ותתנהג עם
בניך במדת הרחמים ותכנס להם לפני

שטעמו בחי"ה אלא למעלה תחת
הכי"ו ראשון לומר שהוא שם דבר שכי'
אפשר לפתרו לשון תפעל לומר
תכניע את האדם אלא תכנע הוה
בעצמה. ולכך שינה את נקודתה לומר
שהוא שם דבר: ג' דברים בקש משה
ונתן לו. שהרי לכוף שאלתו כתיב גם
את הדבר הזה אשר דברת לעשה:
להודיעו דרכיו. מנהג מדה משפטיו
כגון מפני מה לדיק וטוב לו רשע ורע
לו לדיק ורע לו רשע וטוב לו: את אשר
אחון. את אשר יכמרו רחמי עליו לשעה
ואש"פ שאינו כדאי: כשר"תי. בסנה:
לא רעים. שגא' ויסתר משה פניו:
ופליגא. דר' יושע בן קרחה שמענישו
על כך אדרבי שמואל שאמר קבל שכר
על זה: לקלסתר פנים. כי קרן עור
פניו: ותמונת ה' יצט: זה מראה
אחוריים קד שנו' בספרי (פ' בהעלותך):
קשר של תפילין. מאחוריו הוה
ואמר' לעיל דהקב"ה מניח תפילין:
אדני

[למן מה:
כתובות ז.
בכא קמא טו:
ב"מ כד: ל:]

תהלים דף טו.

פ"ד דף כ
הפנין

פ"ה שאין
במדבר כד
סנהדרין קה:
מסכת ו

שם

במדבר כג

תהלים ז

ישעיה כו

תהלים קמה
משלי יז

הושע ג

משלי יז

שמות לג

[ב"ב טו:]

שם

שם לג

דברים כד

[ע"י תוס']

כתובות כט.

סנהדרין ו"ז

לוי"ה דכתי'

שמות לג

שם

שם לג

שמות לג

דברים ט

ד"ה כג

שמות ח